Nr. 88 (142) 04. 2011

JĒZUS DRAUDZES DZĪVE

Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs. /Mt 10:32/

Kā ļaudis uzzinās, ka ticība Jēzum Kristum sniedz grēku piedošanu un mūžīgo dzīvību?

Kā uzzinās to, ka bez ticības Kristum viņi dodas pretim mūžīgai atšķirtībai no Dieva?

Tas, kur mēs pavadīsim mūžību, patiešām ir atkarīgs no mūsu ticības vai neticības Jēzum Kristum. Bībelē lasām: „Šī ir tā liecība, ka Dievs mums ir devis mūžīgu dzīvību, un šī dzīvība ir Viņa Dēlā. Kam Dēls (Jēzus) ir, tam ir dzīvība, kam Dieva Dēla nav, tam nav dzīvības." (1Jņ 5:11-12)

Mācītāju ir pārak maz, lai vēsti par izglābšanu ticībā Kristum nogādātu pie cilvēkiem. Vienīgais veids, kā varam cerēt aizsniegt pēc iespējas visus cilvēkus, ir ikviena kristieša liecība par to, ko Kristus darījis viņa dzīvē. Jēzus nekad nav sacījis, ka par viņu liecinās atsevišķi mācītāji vai teologi. Viņš sacīja: „Jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs pār jums nācis, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam." (Apd 1: 8)

Kādēļ ir svarīgi liecināt cilvēkiem par Kristu? Tādēļ, ka zinām – bez Kristus viņi dodas pretim milzīgai katastrofai. Nav lielākas nelaimes par to, ja kāds būs nošķirts no Dieva uz mūžību. Ja jūs redzētu kādu, kurš grasītos izdarīt pašnāvību, vai jūs nemēģinātu ar viņu runāt, viņu pārliecināt, lai to nedara? Tāpat mums jābrīdina cilvēki, kuri bez ticības Kristum dodas pretī mūžīgām mokām. Mums viņi jābrīdina no posta, kas viņus sagaida, mums viņi jāielūdz iepazīt Pestītāju.

Mūsu liecībai vajadzētu būt neuzbāzīgai, sirsnīgai un iejūtīgai, tomēr tai ir jābūt. Arī es lūdzu, lai Svētais Gars izlej manā sirdī vairāk mīlestības uz līdzcilvēkiem, ka varētu būt labāks Kristus liecinieks.

Kādu dienu mēs stāvēsim Dieva priekšā, un jautājums ir – vai Jēzus varēs par mums sacīt, ka bijām uzticami, čakli Viņa liecinieki?

Reiz Jēzus sacīja vārdus: „Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs." (Mt 10:32) Šis bija Jēzus nodoms, ka mēs visi bez izņēmuma liecinām citiem par to, kas ir Jēzus un ko Viņš ir paveicis pie mums, mūsu dzīvē.

Viena no dārgākajām balvām, kuru mēs kā kristieši varam saņemt, ir, ja kāds var mums teikt: „Tu biji tas, kas mani iepazīstināji ar Jēzu. Tu dalījies savā pieredzē ar to, ko Dievs dara tavā dzīvē. Tas man ļoti palīdzēja uzticēties Jēzum."

Es aicinu jūs pievienoties šai lūgšanai: „Dievs Svētais Gars, nāc un piepildi mani no jauna ar mīlestību uz Jēzu un līdzcilvēkiem, ka spēju sirsnīgi, iejūtīgi liecināt par Jēzu tiem, kuri Viņu kā Glābēju vēl nepazīst."

Sirsnībā,
mācītājs Erberts Bikše

īsziņas

Sestdien, 26. februārī, notika slavēšanas un pielūgsmes vakars „Gaidot uz Tevi". „Daudziem tā šobrīd ir aktuāla tēma – gaidas uz To Kungu, apzinoties, ka tikai Dievs var atbildēt uz mūsu jautājumiem un vajadzībām," stāsta pasākuma organizatore Ieva Supjeva. Pasākumā piedalījās ap 40 mūziķu, tehnisko un mākslinieciskо vadītāju, un tas pulcēja ap 100 klausītāju.

6. martā nolemts, ka vasaras nometnes tēma būs „Brīnumainās pārvērtības". Visi, kas vēlas piedalīties nometnē, aicināti savlaicīgi ieplānot šo nedēļu, lai būtu sadraudzībā ar citiem un gūtu stiprinājumu pārvērsties Kristus līdzībā. Nometne notiks no **26.-31. jūlijam** atpūtas kompleksā „Smuku muiža" Brocēnu novada Remtes pagastā.

Trešdien, 9. martā, notika Pelnu dienai un Gavēņu laika sākumam veltīts pasākums „Gaismas nakts". „Šis vakars bija viens no tiem, pēc kuriem saprotu laika niecīgumu šeit, kā arī to, cik ļoti gribas, lai nebeidzas laiks Dieva patiesajā priekā un mierā," iespaidos dalās Alīse Elme.

No marta sākuma līdz maija beigām praksē mūsu draudzē būs Linda Laukonena no Kokkolas Somijā. Viņa studē sociālo pedagoģiju. Plānots, ka viņa palīdzēs jauniešu aktivitātēs, Svētdienas skolas nodarbībās u.c.. Lindas vīrs Markus nesen uzsācis medicīnas studijas Stradiņa universitātē, tāpēc viņa neizslēdz iespēju, ka Latvijā uzturēsies ilgāk par plānoto prakses laiku.

18., 19. martā Baldonē viesu namā „Mežkalni" notika „Alfa kursa" nedēļas nogale. „Klausījāmies lekcijas, diskutējām, orientējāmies pa Baldones apkārtni, gājām pirtī, spēlējām galda spēles – baudījām sadraudzību viens un piedzīvojām Dieva klātbūtni. Dienas bija piepildītas ar jaukām, priecīgām, dziļām, cerīgām domām un emocijām, kuras grūti vārdos izteikt. Tas ir jāpiedzīvo!" stāsta Kristīne Homatova.

Svētdien, 24. aprīlī, Rietumu kristīgā Baznīca svin Lieldienas – Kristus augšāmcelšanās svētkus. „Pirms Lieldienām ir Kristus Ciešanu laiks, un daudziem nepatīk ne domāt, ne runāt par ciešanām. Rodas vēlēšanās šim laikam „pārlēkt pāri" un tūlīt priecāties un svinēt augšāmcelšanos. Bet ciešanām pārlēkt pāri nedrīkst, citādi nav īsta augšāmcelšanās prieka," pārdomās dalās evaņģēlists Haralds Biete. „Mēs bieži jautājam – kāpēc Dievs to pieļauj, kāpēc Viņš nenovērš ciešanas? Tomēr aizmirstam, ka Dievs redz tālāk nekā mēs. Viņš nenovērsa arī Kristus ciešanas un krusta nāvi, lai varētu sekot augšāmcelšanās! Tāpat Dievs bezgalīgi neattālina un nenovērš mūsu nāvi, bet tiem, kas ticam un esam kristīti, dāvina grēku piedošanu un mūžīgo dzīvību Kristus nopelna dēļ."

ATBILD MĀCĪTĀJS

Kāpēc nepieciešami mājapmeklējumi?

Mēs zinām, ka Dieva Vārds un sakramenti ir nepieciešami, lai paliktu vienotībā ar Kristu un būtu izglābti mūžīgai dzīvībai. Tādēļ ikviens draudzes loceklis, kuram patiesi rūp viņa attiecības ar Kristu un viņa mūžīgā izglābšana, regulāri apmeklē dievkalpojumus. Dievkalpojumā esot, viņš saņem dārgās un pestīšanu nesošās žēlastības dāvanas.

Tomēr ir draudzes locekļi, kuri neveselības vai vecuma nespēka dēļ vairs nevar apmeklēt dievkalpojumus. Līdz ar to viņi pārtrauc būt līdzdalīgi šajās Kristus dotajās Dieva Vārda, bet jo īpaši Svētā Vakarēdiena un Absolūcijas svētībās. Viņu ticības spēks mazinās, sadraudzība ar Jēzu un citiem kristiešiem ir ievainota.

Tāpēc, ja kāds draudzes brālis vai māsa nespēj nākt uz dievkalpojumiem, viņi var aicināt mācītāju pie sevis uz māju, lai svinētu īsu mājas dievkalpojumu, saņemtu Dieva Vārda vēsti, Absolūciju (grēku piedošanas pasludinājumu) un Svēto Vakarēdienu, kurā Kristus mums dāvina pats Sevi Savā miesā un asinīs. Esmu pārliecināts, ka tādējādi viņu ticības liesma būs daudz karstāka, sirdīs valdīs miers un droša pārliecība par mūžīgo izglābšanu.

Nez kāpēc ļaudis iedomājas: ja jau aicina uz māju mācītāju ar Svēto Vakarēdienu, tad laikam pēdējā stundiņa klāt. Velns ir krietni pastrādājis, lai šādas domas cilvēku prātos nostiprinātu. No pieredzes varu sacīt, ka tieši tie kristieši, kuri aicina mācītāju svinēt šo mazo mājas dievkalpojumu, ir Kristus paša svētīti, stiprināti un atjaunoti. Esmu arī dzirdējis ļaudis sakām: „Kā es tā apgrūtināšu mācītāju, viņu aicinot pie sevis uz māju." Uz to es varu atbildēt: „Jūs liekat mācītājam skumt tieši ar to, ka jūs viņu neaicināt, jo viņam jāraizējas un jāuztraucas par jūsu dvēseles stāvokli."

Ikvienam, kas vairs nespēj atnākt uz dievnamu, ir dota iespēja palikt vienotībā visās svētībās un dāvanās, ko Kristus savai draudzei ir devis. Kristus grib, lai mēs paliktu stipri ticībā līdz dienai, kurā Viņš mūs ņems pie sevis.

Māc. Erberts Bikše

EGO Baznīca?

No Lego klucīšiem var uzbūvēt jebko, tajā skaitā baznīcu ar visu draudzi vai augšāmceltā Jēzus tēlu pilnā augumā, kā to daži pamanījušies. Nav pārsteigums, ka Lego ir viena no iecienītākajām rotaļlietām daudzās ģimenēs ar maziem bērniem – arī mūsējā.

Laikam tādēļ, ejot pa kādu nomaļu Bratislavas ielu, uzreiz pamanīju veikaliņa skatlogā izliktas sarkanas suvenīru krūzītes ar Lego logotipu. Uzmanību piesaistīja fakts, ka logotipā kaut kā trūkst – un tas bija burts „L". Nospriedu, ka šāda egoistiska kafijas krūzīte būtu lieliska dāvana sev, un to iegādājos.

Kad pēc atgriešanās mājās katrs no mājiniekiem bija saņēmis pa kādai dāvaniņai no ceļojuma, lepni saiņoju vaļā savējo. Bet, ak vai, bagāžā nodotajā koferī iepakotā krūzīte tomēr nebija izturējusi lidojumu ar pārsēšanos. Tās rokturis bija sadalījies četrās daļās. Nu, kāpēc, ja tā bija tik rūpīgi iepakota?

„Tēti, zini kāpēc es tevi tagad mīlu vēl vairāk?", vakarā vaicāja jaunākais, četrgadīgais dēls. „Jo tava krūzīte saplīsa", viņš teica. Tādos brīžos tu sajūti, kas ir dzīves jēga un piepildījums.

Nākamajā dienā, svētdienā, pēc dievkalpojuma lasu mūsu draudzes izdevumu, kura ievadrakstā mācītājs runā par Jēzu un viņa mācekļiem. „Vai nav tā, ka savu spēku un drosmi visbiežāk izmantojam sava ego apmierināšanai? Pat Jēzus mācekļi sacentās, mēģinot noskaidrot, kurš no viņiem ir „superīgākais". Jēzus viņiem rādīja ceļu prom no sava egoisma – kas grib būt pirmais, tas lai ir no visiem pēdējais un visu kalps. (Mk 9:35)"

Mēs esam aicināti būt tie, kas veido Baznīcu – „un uzceliet no sevis pašiem kā dzīviem akmeņiem garīgu namu." (1Pēt. 2:5) No kā mēs veidojam mūsu draudzi, mūsu baznīcu – no saviem ieplīsušajiem ego vai neiedragājamas gatavības kalpot otram?

Ivars Kupcis

Morālā revolūcija

Šā gada 4. – 6. martā Rīgā, kristīgajā centrā „Labā vēsts" notika pasākums ar visnotaļ šokējošu nosaukumu – „Sexual Revolution" jeb seksuālā revolūcija. Vidējā gadagājuma lasītājiem tas, iespējams, raisa negatīvas asociācijas ar sešdesmito gadu hipiju 'seksuālo revolūciju' un visām no tā izrietošajām sekām. Varu nomierināt – nekā tamlīdzīga! Tomēr – revolūciju apmeklētāju sirdīs šis pasākums noteikti aizsāka.

Šī [kristīgu] jauniešu festivāla pamatā bija organizācijas „Moral Revolution" (morālā revolūcija) organizēta konference ar uzrunām un slavēšanas vakariem. Konferences galvenais runātājs bija Kriss Vallotons (Kris Vallotton), organizācijas „Moral Revolution" dibinātājs, Bēteles draudzes Redingā, Kalifornijā, mācītājs un arī latviski izdotās grāmatas „Ķēniņa bērnu brīnišķīgā dzīve" autors. Ar uzrunām uzstājās arī viens no „Moral Revolution" komandas līderiem – Stiringas draudzes Kalifornijā mācītājs Nātans Edvardsons (Nathan Edwardson) un organizācijas „Moral Revolution" vadītāja Šellija Gibsa (Shelly Gibbs).

Neesmu īpaši atsaucīga šādiem 'harismātiskiem' pasākumiem un sākotnēji nebiju plānojusi šo festivālu apmeklēt, taču Dievam ir ļoti laba humora izjūta, un Viņš allaž īstajā laikā saliek 'puzles' gabaliņus īstajās vietās (pat tādus, kas pusgadu 'karājušies gaisā').

Galvenā festivāla mērķauditorija bija tīņi/jaunieši, taču uzrunas bija noderīgas arī bērnu vecākiem, jauniešiem, kam jau pāri 25, puišiem un meitenēm atsevišķi un arī visiem kopā. Uzrunas nebija tikai un vienīgi par dzimumattiecībām, kā varētu šķist, izlasot nosaukumu, bet arī par vispārzināmiem (un ne tik zināmiem vai zināšanu plauktā jau noputējušiem) pamatprincipiem, lai vispār varētu sākt veidot veselīgas attiecības ar pretējo dzimumu, kam pamatā ir šo 'pusīšu' attiecības ar Dievu.

Pirmajā vakarā spēcīgi uzrunāja K. Vallotona lekcija par sevis mīlēšanu. Jo - kā gan mēs varam mīlēt savu 'tuvāko' [kā sevi pašu], kā to ir pavēlējis Jēzus, ja mēs nemīlam paši sevi? Runātājs minēja vairākus piemērus no tā, ko ir novērojis savu mazbērnu dzīvē, proti, bērni nekad savās rotaļās nevēlas būt, piemēram, atkritumu savācēji, bet gan supermeni, spaidermeni un brīnumsievietes. Un tā ir lieta, kas sevis mīlēšanā mums jāmācās no bērniem – attieksme pret sevi (un 'tuvāko') kā Dieva radītu brīnumcilvēku. K. Vallotons arī atgādināja, ka mēs, kristiešu draudze, esam svētie („Dievam nošķirtie"), ne vairs grēcinieki, un šāda attieksme, ja to paturam prātā un ielaižam savā sirdī, maina attieksmi gan pret sevi, gan apkārtējiem. Jo, ja attiecamies pret līdzcilvēkiem kā grēciniekiem, nevis svētajiem, mēs automātiski sagaidām, ka šie cilvēki 'visu salaidīs dēlī'.

No otrās dienas spilgti atmiņā palikusi Š. Gibsas uzruna par sirds vērtību. Proti, mūsu sirds ir tik vērtīga, ka Jēzus Kristus par to atdeva Savu dzīvību; mūsu sirds ir tā vērta, lai par to cīnītos. Morālās revolūcijas vadītāja norādīja uz meiteņu un puišu vietu un lomu attiecībās, brīdinot meitenes neieņemt puišiem paredzēto 'mednieka' lomu.

Trešajā dienā, ko Morālās revolūcijas komanda bija atstājusi Svētā Gara ziņā, proti, konkrētu uzrunas tēmu neplānojot, K. Vallotons sacīja uzrunu vecākiem par saprotošas attieksmes un atbalsta nepieciešamību pret saviem jauniešiem seksuālas šķīstības saglabāšanā, N. Edvardsons uzrunāja puišus, mudinot bailes no cilvēkiem, ja tādas ir, nomainīt ar bijību Dieva priekšā, un Š. Gibsa – meitenes, aicinot izkāpt no attiecību apburtajiem lokiem, kas radušies apkārtējo, galvenokārt ģimenes, nepietiekama novērtējuma un sevis nemīlēšanas rezultātā.

Katru festivāla vakaru ieskandināja un arīdzan noslēdza slavēšanas grupa „Jesus Culture Band", kuras aizsākumi meklējami Bēteles draudzē. Šis festivāls pilnīgi noteikti aizsāka Svētā Gara vadītu revolūciju manā un, ceru, arī pārējo 4000 dalībnieku sirdī un dzīvē!

Līga Amata

Akcija „Gada lozungs 2011 rakstu zīmēs"

Esam saņēmuši pirmo liecību mūsu draudzes rīkotajā akcijā „Gada lozungs 2011 rakstu zīmēs". Sirsnīgs paldies Ilzei Zabarovskai par atsaucību! Atgādinām, ka šī gada lozungs ir „Neļauj ļaunumam sevi uzvarēt, bet uzvari ļaunu ar labu." (Rm 12:21) Akcijā piedalīties var ikviens draudzes loceklis, kurš vēlas pastāstīt par kādu atgadījumu no paša vai citu dzīves, kas būtu saistīts ar lozunga tekstu vai tematiku. Darbiņus varat iesniegt draudzes kancelejā vai sūtīt uz e-pastu info@jezusdraudze.lv.

Redaktore Santa Cileviča

Tas notika 90.-to gadu sākumā. Dievs Latvijai bija dāvājis brīvību. Visapkārt bija tik daudz jauna, interesanta un dažreiz arī nesaprotama. Man bija Gideonu biedrības dāvātā Jaunās Derības grāmatiņa, kuru lasīju, strīdējos ar Dievu, atkal lasīju, līdz beidzot 1993. gada 19. oktobrī ieliku savu dzīvi Jēzus rokās. „Kungs, es vēl visu labi nesaprotu, es nespēju visam ticēt, bet es Tev uzticos," tā bija mana uzruna Jēzum, kad parakstījos zem grēksūdzes lūgšanas Jaunās Derības beigās. Es biju spītīgs Dieva bērns, bet Dievs bija tik pacietīgs ar mani, un manī iestājās pārdabisks miers, pazuda satraukuma sajūta un bailes. Bet, ak vai, viss tomēr negāja tikai kalnup.

Reiz ar vīru mašīnā braucām uz Ogri. Pie Ciemupes motors pāris reižu nošķaudījās, papukstēja un apklusa. Mašīna apstājās. Vīrs izkāpa, pacēla kapota vāku, kaut ko paķimerējās, tad aizcirta vāku, iekāpa un iedarbināja mašīnu. „Kas bija noticis?" ziņkārīgi ievaicājos. Atbildē saņēmu dusmīgu uzbrēcienu. Iekšēji sarāvos un sirdī uzvirmoja rūgtums pret dzīvesdraugu. „Dievs, kas notiek? Kāpēc mēs esam tik ļauni viens pret otru?" sevī izmisīgi jautāju. Atbilde sekoja nekavējoši. Klusa, bet stingra balss sacīja: „Visa pasaule balstās uz Dieva žēlastību. Ja nebūtu Dieva žēlastības, cilvēki viens otram rīkles pārgrauztu." Satrūkos no tik skarba izteiciena, bet tā tas tieši atskanēja. Tad es vēl nekā nebiju dzirdējusi par Dieva žēlastību, tas bija kaut kas jauns...

Sāku lūgt: „Mīļais Dievs, mans Debesu Tēvs, Tu redzi, esmu sarūgtinājusies uz savu vīru. Mana sirds ir aizvainojuma pilna, bet es to negribu, viņš ir mans tuvākais, ko Tu man esi devis. Lūdzu, lūdzu, izravē to rūgtumu no manas sirds! Lūdzu Jēzus vārdā!" Un pēkšņi mani pārņēma tāds miers, ka elpa aizrāvās. Ar smaidu palūkojos uz vīru, kas vadīja automašīnu, un sapratu, ka viņš pats taču bija satraucies par notikušo.

Tā Dievs ar Savu mīlestību uzvarēja ļaunuma un rūgtuma indi manā sirdī. Šo teikumu: „Visa pasaule balstās uz Dieva žēlastību" nespēju aizmirst līdz šai dienai. Pateicība Dievam!

Ilze Zabarovska

MIERĪGA UN PRIECĪGA

Par ko jūs parasti runājat ar frizieri, kas griež jums matus? Par laika apstākļiem? Aktualitātēm valstī? Rīgā ir kāda friziere, ar kuru varat droši runāt par teoloģiskiem jautājumiem, un mēs jūs ar viņu iepazīstināsim. Vai, pareizāk sakot, viņa ir teoloģe, kura cita starpā strādā arī par frizieri. Tā ir Helēne Godiņa, kura jau pusgadu ir mūsu draudzes jauniešu kalpošanas vadītāja.

Ar Helēni sarunājās
Lelde un Ivars Kupči

Kā jums pagāja pēdējais – īpašais jauniešu vakars?

Ja parasti jauniešu vakari ir nopietnāki, tad šis bija izklaides vakars – nolēmām, ka ir svarīgi arī sanākt kopā, lai labi pavadītu laiku, izklaidētos, spēlētu spēles un vienkārši būtu kopā. Divi no jauniešiem pārģērbās par „Misteriem X" - Mozu un Ābrahāmu, un devās uz Vecrīgu, bet pārējie jaunieši tika sadalīti grupās, un viņiem bija jāiet un jāmeklē šie divi tēli, kas pie tam vēl pārvietojās. Par katru reizi, kad viņi tika atrasti, jaunieši saņēma vienu Bībeles pantu. Uzvarēja tie, kas bija sameklējuši „Misterus X" visvairāk reižu. Bija ļoti interesanti, jo grupas drīkstēja prasīt arī garāmgājējiem, vai nav tos redzējuši. Un bija cilvēki, kas bija atpazinuši, ka tie ir tēli no Bībeles. Tad nācām visi kopā šeit baznīcā, bija īpaša maltīte, spēlējam spēles. Tiešām liels prieks, ka viss labi izdevās – jaunieši nāca klāt un teica, cik pasākums bijis jauks.

Kopš pagājušā gada oktobra tu vadi jauniešu kalpošanu draudzē. Kā esi iejutusies šajā amatā?

Tas vēl joprojām tā lēnām notiek, kamēr izejam kopīgi cauri vienam Baznīcas gadam – Ziemassvētki ar jauniešu balli, tagad plānojam Lieldienu sagaidīšanas nakti. Tagad labāk sāku apjaust visas lietas. Pēc Jaunā gada sākam vairāk strādāt pie jauniešu kalpošanas stratēģijas, domājām par to, kas ir tas mērķis, uz kuru mēs vēlamies kopīgi iet.

Kādi ir galvenie mērķi un vīzija šai kalpošanai?

Galvenais, ka jaunietis jūtas labi, ka viņš ir atradis savu vietu, ka viņam ir iespēja kalpot, ka viņš var pieaugt Kristū, būt sadraudzībā ar brāļiem un māsām. Kā mēs to varam sasniegt? Regulāri nākot uz dievkalpojumiem, veidojam atgriezenisko saiti ar draudzi, regulāri informējot jauniešus, kas notiek draudzē, un draudzi informējot par jauniešu darbu. Negribētos, lai jauniešu tikšanās veidojas par kādu autonomu kustību. Gribam jauniešu vakaros runāt par draudzi, mūsu Baznīcu, iepazīt visu baznīcu no torņa līdz pagrabam, lai jaunieši šeit justos kā mājās. Vēlamies, lai jaunieši regulāri lasītu Bībeli, kā arī katrs mācītos veidot savu lūgšanu dzīvi.

Vai ir viegli atrast kopīgu valodu ar jauniešiem draudzē, vai tas tomēr ir izaicinājums?

Domāju, ka viegli – mums ir ļoti forši jaunieši. Ar viņiem ir viegli komunicēt, viņi ir ļoti atvērti, draudzīgi, nav sevī ieslēgušies. Protams, dažreiz vajag laiku, lai vairāk atvērtos, vajag augt uzticībai, lai tas notiktu.

Kas ir draudzes jaunieši – pārsvarā tie, kas izauguši no Svētdienas skolas, vai ir arī kādi, kurus draugi šurp uzaicinājuši?

Vairumam ir kādas saknes šeit Jēzus draudzē – vai nu pats šeit kristīts, iesvētīts, vai viņa vecāki... Bet ir arī, piemēram, viena no jauniešu vadītājām, kas tika ielūgta

uz jauniešu Ziemassvētku balli, un caur jauniešiem kļuva par kristieti un ienāca draudzē.

Kas ir jauniešu vadītāji?

Es sāku kalpot jau sagatavotā augsnē – pēc mācītāja Ģirta aiziešanas no šīs kalpošanas darbs nepārtrūka, jo mums ir komanda, 13 cilvēki, topošie jauniešu darba vadītāji. Šobrīd man sirdī ir vairāk atbalstīt un celt garīgi tieši jauniešu grupas vadītājus, viņus motivēt, apmācīt, jo viņi ir tie, kas dod tālāk citiem. Jauniešu vadītāji ir sadalījušies 3 grupās, un katra no grupām pēc kārtas veido 1 jauniešu vakaru. Es savukārt pārraugu to visu un nesu atbildību draudzes priekšā.

Kāds ir bijis tavs ceļš, kā nonāci līdz šai kalpošanai?

Tas sākās ļoti sen, kad es devos uz Šveici studēt teoloģiju. Pēc izglītības esmu mācītāja un ticības mācības skolotāja. Es zināju, ka es negribu būt par mācītāju, to nejūtu kā aicinājumu, man likās, ka es varētu strādāt ar bērniem. Bet pēc 4 studiju gadiem atgriežoties mājās, es vēl nezināju, kas es būšu un ko darīšu. Man bija grūts posms pēc atgriešanās. Viss bija jāsāk no sākuma – veidot attiecības ar draugiem, iejušanās visās lietās, jo tomēr 4 gadi prombūtnes bija darījuši savu. Tas ūdens bija aiztecējis, nevarēju atnākt un iekāpt turpat, kur izkāpu. Es zināju, ka mana izglītība man šeit būs vajadzīga, tikai nezināju, kam un kāpēc. Kad mani uzrunāja viens no jauniešu vadītājiem, vēlāk arī mācītājs, aicinot kļūt par jauniešu darba vadītāju, es apsolīju padomāt. Trīs nedēļas lūdzu, domāju un sajutu, ka jāiet! Pateicu „jā", un sirdī bija miers, kaut nekad to iepriekš nebūtu domājusi. Un tagad, četrus gadus pēc atgriešanās Latvijā, es atkal jūtos labi!

Kas ir tas, kas jauniešus šajā laikā uzrunā visvairāk?

Liela loma ir sadraudzībai un tam, ka jaunietis šeit jūtas labi, kā mājās. Ļoti svarīgas ir personīgās attiecības – gan ar vienaudžiem, gan arī ar nedaudz vecākiem cilvēkiem, kam ir lielāks kristīgās dzīves briedums. Un ir labi, ja visas tēmas, ko mēs apskatām, tiek jauniešu vecumam atbilstoši pasniegtas. Noteikti svarīgs ir arī personīgais piemērs, man liekas, jaunieši mūs tomēr uzlūko kā piemērus – tieši ticības ziņā. Un savukārt mēs atkal varam skatīties un iedvesmoties no vecākiem cilvēkiem draudzē. Tas laikam ir tā likumsakarīgi. Katram ir raksturīgi, ka mēs meklējam tēlus, etalonus, kam līdzināties – bieži tas notiek medijos, kaut mēs vispār viņus nezinām reālajā dzīvē. Šādus paraugus parasti ļaudis meklē arī draudzē, un tā ir liela atbildība. Arī neapzinoties mēs esam paraugs, kuru vērtē.

Cik svarīga tajā visā ir liecināšana, personīgās liecības?

Tas ir ļoti svarīgi – pastāstīt, ko tu pats esi piedzīvojis. Tā ir liela lieta, kas uzrunā. Es šeit izšķirtu divu veidu liecības – liecināšana par Kristu tiem, kas viņu vēl nepazīst, un liecības kristiešiem viņu iedrošināšanai. Abi ir ļoti svarīgi.

Vai ir kāda liecība, kas tevi pašu ir uzrunājusi?

Mani uzrunā manu draugu un līdzcilvēku piedzīvotais ar Dievu. Tas varbūt tāpēc, ka šie cilvēki man ir mīļi un sirdij tuvi, un viņu uzklausītās lūgšanas vai izturētie pārbaudījumi dod gan stiprinājumu manai ticības dzīvei, gan prieku par Dieva palīdzību maniem draugiem.

Ar ko tu nodarbojies savā ikdienā?

Es strādāju kā friziere – gan salonā, gan privāti. Strādāju arī kristīgo grāmatu veikalā un izdevniecībā „Amnis" pie kontaktu uzturēšanas ar ārzemju partneriem. Un, protams, jauniešu darbs draudzē. Visas šis lietas pilnībā aizpilda manu laiku.

Kā tu domā, kā kristiešiem vajadzētu liecināt laicīgā darba vietā?

Katram tas noteikti ir citādāk. Man tas nākas ļoti grūti – tas vairāk notiek caur manu dzīvi, manu attieksmi. Es eju vingrot, kur runājam ar manu treneri un viņa man saka: „Tu esi tik mierīga un priecīga, es jūtu, ka tevī kaut kas ir citādāks." Tad es pateicu, ka esmu kristiete. Varbūt, ka kādreiz sanāks kāda saruna vairāk. Cilvēki laikam to jūt, ka tur ir cits Gars. Arī darbā – kolēģes nav kristietes, bet tās sarunas jau iznāk. Viņas zina, ka domāju par daudzām lietām citādāk, es to nevienam neslēpju. Bet ne vienmēr sanāk stāstīt tieši Evaņģēliju – biežāk tās ir diskusijas par kādām ikdienišķām tēmām. Gadās arī pa kādam klientam, ar ko iznāk parunāt par ticības lietām. Bet tā kā pārsvars manu klientu ir kristieši, tad vairāk iznāk tādas dvēseļkopšanas sarunas.

Liecināšana noteikti ir izaicinājums katram. Kā tu domā, kāpēc tas vienmēr ir tik grūti?

Vismaz man ir bail no cilvēkiem – man ir svarīgi, ko viņi par mani domās. Zinu, ka tas ir nepareizi. Tam, ko Dievs par mani domā, būtu jābūt svarīgākam, bet man tas vēl ir process. Es lasīju atziņu, ka viens no simts cilvēkiem lasa Bībeli, pārējie 99 lasa kristiešus. Mēs esam „zemes sāls", mēs neesam „zemes saldais ēdiens" – dažreiz vajag pavisam nedaudz, un jau pietiek. Bet nevar arī tikai dzīvot un domāt, ka es neko nerunāšu, neliecināšu, lai tikai skatās uz mani. Ir jārunā. Vienreiz Šveicē man vajadzēja braukt uz attālāku pilsētu un, apstājoties pa ceļam, man pienāca kāds vīrietis, kas pavaicāja, vai nevaru viņu aizvest gabaliņu. Es parasti nekad neņemu stopētājus, bet šoreiz bija sajūta, ka vajag. Pa ceļam aizrunājāmies līdz ticības lietām, un es viņam stāstīju par savu dzīvi, kā es redzu Jēzu, Dievu. Viņš, kāpjot ārā, bija tik priecīgs. Svētais Gars ir tas, kas pārveido un aizskar cilvēku sirdis. Ja mēs sevi un visu savu dzīvi esam atdevuši Jēzum, tad Dievs mūs lietos. Man ļoti uzrunā pants: „To, kurš apliecinās mani cilvēku priekšā, to apliecinās Dievs visu eņģeļu priekšā". Pēc tā mums ir jāvadās. Lūgt, lai Dievs dod drosmi tad, kad Viņš „piespēlē" šīs situācijas.

Visbeidzot jautājums tev kā teoloģei un frizierei: cik bieži kristiešiem vajadzētu griezt matus?

Ja skatāmies Bībelē, tad ir atšķirība, ko saka Vecā un ko – Jaunā Derība. Raugoties pēc Vecās Derības, tad vispār matus nevajadzētu griezt, vai darīt to ļoti reti... Bet galvenais – tā ir Dieva dota rota mums ikvienam. Jāgriež tik bieži, lai būtu prieks uz sevi un citiem skatīties un, lai frizieri nepaliktu bezdarbniekos!

Foto no personīgā arhīva

Draudzes valde informē

Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder. (Mt 22:21)

Pēc februāra izdevumā publicētās informācijas par ziedojumu mērķu norādīšanu esam saņēmuši jautājumus par to, kādi ziedojumu mērķi atbilst nodokļu atmaksas saņemšanai. Tādēļ šoreiz neliels skaidrojums par ziedojumu un nodokļu saistību.

Likums par iedzīvotāju ienākuma nodokli paredz, ka no gada laikā aprēķinātās ar nodokli apliekamās ienākumu summas var atskaitīt attaisnotos izdevumus. Viens no attaisnoto izdevumu veidiem ir ziedojumi reliģiskai organizācijai, kurai piešķirts sabiedriskā labuma statuss. Savukārt Sabiedriskā labuma organizāciju likumā ir norāde, ka ziedojumam ar konkrētu mērķi ir jābūt paredzētam ziedojuma saņēmēja sabiedriskā labuma darbībai. Sabiedriskā labuma organizāciju likums arī paredz, ka ziedojums, kuram nav noteikts izlietojuma mērķis, ir vispārējs ziedojums, un tas izlietojams statūtos vai nolikumā norādītiem mērķiem.

Tādēļ, ja plānojat izmantot iespēju iesniegt ienākuma nodokļa deklarāciju un prasīt atmaksāt saistībā ar ziedojumiem pārmaksāto ienākuma nodokli, vēlams vai nu nenorādīt konkrētu ziedojuma mērķi (tas būs vispārējs ziedojums) vai arī norādīt ziedojuma mērķi atbilstoši sabiedriskā labuma organizācijas jomai. Draudzei ir piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss šādās jomās: labdarība, kultūras atbalstīšana un izglītības atbalstīšana. Piemēram, mērķziedojums ar norādi 'baznīcas remontam', 'ērģeļu remontam' vai 'draudzes korim' ir ziedojums kultūras atbalstīšanai, bet 'ziedojums Svētdienas skolai' ir ziedojums izglītībai.

Dažos gadījumos vēlams precīzāk formulēt ziedojuma mērķi. Piemēram, 'ziedojums Alfa kursam' var būt ar draudzi nesaistītam cilvēkam nesaprotama norāde, labāk būtu norādīt 'ziedojums izglītībai – Alfa kursam'. Citi ieteikumi varētu būt 'ziedojums labdarībai – diakonijas darbam', 'ziedojums izglītībai – jauniešu darbam', vai 'ziedojums izglītībai – vasaras nometnei'. Jāņem vērā, ka likums nenosaka reliģisko darbību kā sabiedriskā labuma organizācijas darbības jomu, un ziedojums ar norādi 'reliģiskajai darbībai' nav atbilstošs nodokļa atmaksas saņemšanai.

Detalizēta informācija par ienākuma nodokļa deklarācijas aizpildīšanu un atmaksājamā nodokļa aprēķinu ir pieejama Valsts ieņēmumu dienesta mājaslapā (www.vid.gov.lv). Ziedojumi sabiedriskā labuma organizācijai ir uzskaitāmi tāpat kā citi attaisnotie izdevumi, piemēram, izdevumi medicīnas pakalpojumiem vai izglītībai. Jāpatur prātā, ka ienākuma nodokļa atmaksas saņemšanai ir vairāki nosacījumi. Pirmkārt, ziedojumam jābūt apliecinātam ar dokumentu – vai nu bankas izrakstu, vai kvīti, kurā norādīts ziedotāja personas kods. Otrkārt, nodokļa atmaksas iespēja attiecas tikai uz personām, par kurām attiecīgajā gadā ir maksāts nodoklis. Treškārt, atmaksājamā summa nevar pārsniegt noteiktus limitus – attiecīgie attaisnotie izdevumi var veidot ne vairāk kā piekto daļu no ar nodokli apliekamā ienākuma. Ja viss ņemts vērā, tad atmaksājamā summa veidos ceturto daļu (2010. gadā – 26%) no atbilstoši prasībām uzskaitītas ziedotās summas.

Draudzes valde

Pārskats par ieņēmumiem un izdevumiem 2011. gadā

Janvāris

Ieņēmumi, Ls:	
Kolektes	**1744**
Ziedojumi	**1108**
Draudzes ikgadējās nodevas	**977**
Mērķziedojumi *(t.sk. Alfa k., Svētdienas sk., nometnei, sintezatora iegādei)*	**889**
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**504**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**90**
Kopā	**5312**
Izdevumi, Ls:	
Algas *(2 mācītāji, ērģelniece, kora diriģ., saimniece, lietvede, grāmatvede, 3 diakonijas darbin., ambulances vad.)*	**1940**
Nodokļi	**1293**
Siltums	**1333**
LELB Virsvaldei (*ikgadējā ziedojuma 1/12 daļa saskaņā ar Satversmi)*	**400**
Palīdzības pabalsti *(4 cilvēkiem)*	**160**
Izdevuma izdošana	**156**
Elektrība	**115**
Remonta materiāli	**100**
Saimniecības preces	**100**
Degviela mācītājam	**80**
Ugunsdzēšamo aparātu apkope	**59**
Sakaru pakalpojumi	**53**
„Draudzes eglīte" izdevumi	**46**
Maināmie paklāji	**32**
Atkritumu izvešana	**20**
Ūdens	**18**
Ziedojums *(„Jaunatnei ar misiju")*	**25**
„Venden" ūdens	**15**
Bankas pakalpojumi	**12**
Kopā	**5957**

Februāris

Ieņēmumi, Ls:	
Kolektes	**1982**
Ziedojumi	**691**
Draudzes ikgadējās nodevas	**818**
Mērķziedojumi *(t.sk. Alfa k., Svētdienas sk., nometnei, sintezatora iegādei)*	**1870**
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**39**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**90**
Kopā	**5490**
Izdevumi, Ls:	
Algas *(2 mācītāji, ērģelniece, kora diriģ., saimniece, lietvede, grāmatvede, 3 diakonijas darbin., ambulances vad.)*	**2322**
Nodokļi	**1613**
Siltums	**1049**
LELB Virsvaldei (*atlikums pēc draudzes locekļu skaita no 2009. gada)*	**1402**
LELB Virsvaldei *(ikgadējā ziedojuma 1/12 daļa saskaņā ar Satversmi)*	**400**
Palīdzības pabalsti *(5 cilvēkiem)*	**260**
Izdevuma izdošana	**156**
Elektrība	**98**
Remonta materiāli *(bēniņiem, jumtam)*	**50**
Saimniecības preces	**100**
Kancelejas preces	**33**
Ziedojums prāvesta iecirkņa vajadzībām par 2010. gadu	**100**
Pasta pakalpojumi	**80**
Degviela mācītājam	**80**
Vadītāju apmācības	**159**
Sakaru pakalpojum	**51**
Printerim	**44**
Maināmie paklāji	**26**
Atkritumu izvešana	**29**
Ūdens	**15**
Ziedojums *(„Jaunatnei ar misiju")*	**25**
„Venden" ūdens	**23**
„Alfa kursa" grāmatas	**28**
Bankas pakalpojumi	**14**
Kopā	**8157**

Nāc un uzzini
par Baznīcas draudžu darbību Somijā un situāciju Karēlijā!
Svētdien, 17. aprīlī,
pēc dievkalpojuma.
Pieredzē dalīsies Linda Laukonena no Somijas.

Vai ir kāda cilvēku sniegta liecība par Kristus darbu viņu dzīvēs, kas tevi uzrunājusi visspēcīgāk?

Līga Ilsuma,
studente

Ir daudz kas dzirdēts. Liecība ir spēcīgs instruments, ar ko cilvēki dalās, stiprinot viens otra ticību. Visspēcīgākais laikam būtu, ko pati esmu pieredzējusi, kad bija diezgan grūta situācija. Bija veselības problēmas, bet es piedzīvoju dziedināšanu!

Santa Cileviča,
tulce

Mani ļoti spēcīgi uzrunā citu cilvēku liecības, īpaši par to, kā ir mainījušās viņu dzīves, esot kopā ar Kristu. Bet ļoti svarīgas šķiet arī tīri ikdienišķas liecības par to, kā Dievs darbojas mūsu dzīvēs, kādu atziņu vai stiprinājumu sniedz caur kādu noteiktu notikumu. Grūti nosaukt vienu konkrētu liecību, kas būtu visspilgtāk palikusi atmiņā, bet atminos, kad sen atpakaļ – tikko biju sākusi iet savu ticības ceļu – lasīju kādā vācu kristīgā jauniešu žurnālā par meiteni, kura, pēkšņi zaudējusi redzi, sāka spēcīgi lūgt Dievu, un redzi atguva. Tas man likās tik neparasti, jo neko tādu iepriekš nebiju dzirdējusi, turklāt viss notikuma apraksts man lika sajust Dieva varenību, kura priekšā mēs neesam nekas. Dažkārt citu cilvēku liecības uzrunā spēcīgāk kā apsvērti un apzināti teikti vārdi un stāstījums. Tie ir kā tāda maza līdzība, attēls, ko arī viegli paturēt atmiņā. Es personīgi tā bieži gan gūstu apstiprinājumu tam, kā Dievs brīnumainā un mums neizprotamā veidā darbojas, gan arī pati mācos par sevis piedzīvoto stāstīt citiem.

Ramona Vasiļjeva,
lietvede

Visspēcīgāko liecību par Kristus darbu ir grūti nosaukt, man visas dzirdētās liekas ļoti spēcīgas, jo Kristus ir visspēcīgais. Ir daudzas liecības par Kristu – vispirms tā ir Bībele, tad ir liecības, kuras sniedz māsas un brāļi Kristū, Kristīgais radio. Žurnāls „Tikšanās" ir piepildīts ar spēcīgām liecībām par Dieva vareno spēku. Viena no pēdējām, ko lasīju, bija, ka evaņģēlists Robs Hočkins liecināja, ka, būdams Etiopijā, viņš ieraudzīja sievieti, kurai viss ķermenis bija pārklāts ar augoņiem. Tad viņš sācis par viņu lūgt. Pēc brīža viņš redz, ka visi augoņi pazuduši. Brīnišķīga liecība par Kristu! Ļoti bieži cilvēki liecina par Kristus dziedinošo spēku. Kristus svētī arī manu dzīvi. Es varu liecināt par Viņa žēlastības pilniem darbiem. Dievs atbild uz manām lūgšanām. Slava Jēzum Kristum!

Andris Anspaks,
meklē darbu

Visspēcīgākā liecība ir paša cilvēka piedzīvotā, kad cilvēks pieņem Kristu par savu Pestītāju, kas dziedina un atbrīvo viņu no grēku varas, no dusmām, no pazudināšanas. Dziedina ne tikai miesā, bet arī garā. Bībelē stāv rakstīts: „Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu; Es izņemšu no jūsu krūtīm akmens sirdi un ielikšu jums miesas sirdi." (Ech 36:26) Personīgā liecība ir arī tas, kā veidojas tavas attiecības ar līdzcilvēkiem, kas varbūt nemaz nav tavas draudzes locekļi.

Zane Pugoviča,
ķīmiķe

Manuprāt, viss Kristus darbs ir spēcīga liecība. Ir liela žēlastība un laime sastapt cilvēkus, kuri dzīvo Kristū un ar savu dzīvi kalpo mums kā piemērs. Īpaši pašreiz, Ciešanu laikā.

Oskars Smoļaks,
students

Manuprāt, visspēcīgākā un arī visskaistākā liecība par Kristus darbu ir lasāma Bībelē. Tur tiek atklāta vislielākā mīlestība, kādu Dievs mums parādījis, sūtīdams pasaulē Savu Dēlu, kurš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz pat krusta nāvei. „Nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem!" Jēzus tik ļoti mūs mīlēja un mīl, ka Viņš atdeva savu dzīvību par mums – saviem draugiem, lai dāvātu mums iespēju iemantot mūžīgo dzīvību. Vai var būt vēl spēcīgāka vēsts kā šī? Un mums tiek dota iespēja ne tikai lasīt par šo Kristus darbu, bet to piedzīvot arī savā dzīvē. To arī es katram novēlu – sajust un piedzīvot šo bezgala lielo Kristus mīlestību!

Intervēja: Ramona Vasiļjeva
Foto: no personīgajiem arhīviem

UZPOSĪSIM BAZNĪCU LIELDIENĀM

Piektdien, 15. aprīlī, un sestdien, 16. aprīlī, no plkst. 10.00 līdz 15.00 ienāc baznīcā kaut uz stundu, lai palīdzētu dievnama logu mazgāšanā u.c. tīrīšanas darbos! Īpaši gaidīt vīri, kas palīdzētu pie augsto logu mazgāšanas!

PADOMES SĒDE

Ceturtdien, 28. aprīlī, pēc nedēļas dievkalpojuma notiks draudzes padomes sēde.

INFORMĒ BIBLIOTĒKA

Stots Dž. **Kristus krusts.** – Rīga: Luterisma mantojuma fonds, 2010. g.

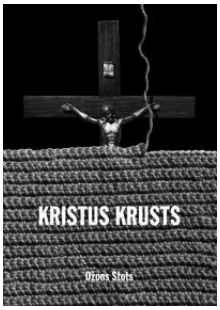

Mēs esam grēcinieki. Kā gan šādi grēcinieki var cerēt pastāvēt svēta un taisnīga Dieva priekšā? Kā mēs varam cerēt iegūt pieeju Dievam, kad šķiet, ka viss mūsu dabā stāv tam ceļā? Džona Stota atbilde ir – nepieciešams Pestītājs, un krusts ir tā vieta, kur Dievs atnes grēcīgajai cilvēcei Savu pestīšanu un atklāsmi. Krusta zīme un simbols, kāpēc Kristus mira, grēka nopietnība, Dieva stāšanās mūsu vietā, grēcinieku pestīšana, uzvara pār ļaunumu ir dažas no grāmatā aplūkotajām tēmām. Tiek uzskatīts, ka grāmata ir vislabākais un pārliecinošākais stāstījums par krusta nozīmi klasiskajā evaņģēliskajā izpratnē.

Sagatavoja Ingūna Stranga

Seko savai draudzei ar
twitter.com:@jezusdraudze
facebook.com
draugiem.lv

SIRSNĪGI SVEICAM!

Biruta Čonka	**89**	(05.02.)
Velta Krauja	**87**	(27.04.)
Biruta Kalnciema	**82**	(06.04.)
Milda Bikše	**81**	(29.04.)
Skaidrīte Eniņa	**75**	(08.04.)
Elza Toleiķe	**75**	(22.04.)
Uldis Gundars	**75**	(25.04.)
Viesturs Pavasars	**75**	(25.04.)
Ruta Usāne	**70**	(23.04.)
Ārija Severe	**65**	(25.04.)
Ziedonis Varts	**65**	(26.04.)
Lilita Vārpiņa	**65**	(27.04.)
Inese Dambe	**55**	(24.04.)
Gunta Driba	**50**	(14.04.)

DIEVA DĀVANA

Sveicam Jolantu Nierliņu-Buzmakovu ar mazās Aurēlijas piedzimšanu š.g. 3. martā.

LAULĀTI

Raimonds Irbe un Liene Kokina

DIEVKALPOJUMI JĒZUS DRAUDZĒ KLUSAJĀ NEDĒĻĀ UN LIELDIENU LAIKĀ

SVĒTDIEN, 17. APRĪLĪ, PLKST. 10.00 PŪPOLSVĒTDIENAS DIEVKALPOJUMS

CETURTDIEN, 21. APRĪLĪ, PLKST. 18.00 ZAĻĀS CETURTDIENAS DIEVKALPOJUMS

PIEKTDIEN, 22. APRĪLĪ, PLKST. 12.00 KRUSTA CEĻŠ (SĀKUMS VECRĪGĀ, PIE SV. JĒKABA KATEDRĀLES)

PLKST. 18.00 LIELĀS PIEKTDIENAS DIEVKALPOJUMS

SESTDIEN, 23. APRĪLĪ, PLKST. 21.00 LIELDIENU SAGAIDĪŠANAS NAKTS JAUNIEŠIEM

SVĒTDIEN, 24. APRĪLĪ, PLKST. 6.30 LIELDIENU RĪTA DIEVKALPOJUMS (BEZ DIEVGALDA)

PLKST. 10.00 LIELDIENU DIEVKALPOJUMS

DIEVKALPOJUMI
svētdienās plkst. 10
ceturtdienās plkst. 18

LŪGŠANU STUNDA
svētdienās plkst. 9.15
trešdienās plkst. 18

Mācītājs Erberts Bikše pieņem
trešdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 16 līdz 17.30;
no plkst. 19.30 līdz 21

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 14 līdz 20
trešdienās no plkst. 10 līdz 15
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 18
piektdienās no plkst. 10 līdz 15
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma
ceturtdienās pirms dievkalpojuma
no plkst. 17.30 līdz 18

Svētdienas skola bērniem, nodarbības pieaugušajiem un Vecāku atbalsta grupa
otrdienās plkst. 18.30,
plkst. 17.30 dziedāšanas nodarbības bērniem

Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19

Jauniešu kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 18.30
ceturtdienās plkst. 19.30
Kora vadītājs: Aigars Āboliņš

Māmiņu grupu nodarbības
1. grupa mēneša trešajā sestdienā,
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
2. grupa mēneša otrajā svētdienā,
tālr. 29877268, 67934721 (Anda)

DRAUDZES NAMĀ DZIRNAVU IELĀ 118
Ārstu konsultācijas, (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 10 līdz 13
otrdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 17.
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

DIAKONIJA (tālr. 67220084)
otrdien, trešdien, ceturtdien,
piektdien no plkst. 10 līdz 16

Drēbju kamera otrdienās,
ceturtdienās no plkst. 10 līdz 14,
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus.

Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084) katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Bērnu kristīgi izglītojošais centrs "JĒRIŅŠ"
(tālr. 67222698)

Konts, kurā var ziedot un samaksāt draudzes nodevu:
DNB NORD LV 94 RIKO 000 2013007985
Reģ. nr. 90000084191

Baznīcas adrese:
Elijas iela 18, Rīga LV-1050
Tālr., fakss 67224123
e-pasts: info@jezusdraudze.lv

© *Jēzus Draudzes Dzīve* ir LELB Jēzus draudzes izdevums

Tirāža 1000 eks., Izdevums iespiests SIA Dardedze holografija

Redaktore: Santa Cileviča
Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Lelde Kupce, Ivars Kupcis, Ramona Vasiljeva, Haralds Biete, Līga Amata, Kristīne Homatova, Ieva Supjeva, Alīse Elme, Linda Laukkonen, Ingūna Stranga
Dizains, maketēšana: Evija Godiņa